

[Ole Bjørn Kraft.]

af hele denne Udvikling og af alt, hvad den kan medføre: at den ikke har svækket, men tværtimod styrket Kravet om, at hvert Land gør, hvad der staar i dets Magt for at holde sit Forsvarsberedskab i Orden og i givet Tilfælde at styrke det. Den Udvikling, som har fundet Sted, den Udvikling, som ogsaa Folkeforbundet har gennemløbet, fremhæver dette paa tydelig Vis, og det er en Opfattelse, som ikke paa nogen Maade staar i Modsætning til Deltagelsen i Folkeforbundsarbejdet, i Modsætning til det Maal, dette Arbejde har, men som tværtimod vil være i Stand til at underbygge og styrke det. Hvilken Vægt man end vil lægge paa Folkeforbundets Muligheder, i hvor høj Grad Bestræbelserne end vil gaa ud paa, at Ret kan øves ogsaa over for smaa Stater, er det givet, at en Forudsætning herfor er, at hver enkelt Stat er i Stand til og villig til paa sit eget Omraade at gøre, hvad der staar i dets Magt for at bevare sin Selvstændighed, bevare Muligheden for at træffe selvstændige Beslutninger.

Denne Opfattelse er da ogsaa i nøjeste Overensstemmelse med, hvad Mænd, der har arbejdet længe i Folkeforbundet, og som regnes for Folkeforbundets varmeste Forkæmpere, har udtalt. For ganske nylig har man i Tjekkoslovakiets Parlament drøftet den Situation, som vi nu drøfter, og Folkeforbundets sidste Præsident, Tjekkoslovakiets Udenrigsminister, gav her en omfattende Redegørelse for, hvorledes hans Opfattelse var af den foreliggende Situation og af Tjekkoslovakiets Stilling i denne Situation. Han udtalte her bl. a.: „Vi har stedse betonet, at det første Vilkaar for vor Frihed er vor egen militære Kraft. Ved Forhandlingerne i Genève i den sidste Tid har det ogsaa vist sig, at et Folk, som ikke med alle Kræfter vil værgе sig mod et Angreb, til sidst ogsaa vil blive svigtet af Genève, selv om det i hele sin Politik har Sandheden og Retten fuldstændigt og helt paa sin Side.“

Disse Ord af en Mand, der staar i den allerførreste Linie i Folkeforbundsarbejdet, den Mand, der har ledet de Forhandlinger, som vi netop nu taler om, det er Ord, som har Bud til alle Folk, og maaske ikke mindst til det danske, Ord, som der maaske tages Hensyn til, og som ingen ansvarlig Regering kan sidde overhørig, men bør tage med i sine Overvejelser, ikke mindst i en Situation som denne, hvor vi betræder den Vej, Regeringen her anbefaler os at træde.

Inden jeg gaar over til en kort Omtale af selve Lovforslaget, vil jeg gerne give den varmeste Tilslutning til de Ord, som Udenrigsministeren udtalte om vort Forhold til Italien. Kulturelt, historisk og paa mange andre Maader staar det danske Folk i Virkeligheden i Taknemmelighedsgæld til det italienske Folk. Der er ikke i det danske Folk nogen som helst fjentlig Indstilling over for Italien, og vi ønsker ikke, at der i de Beslutninger, som her bliver truffet, skal ses noget som helst Udtryk for en fjendtlig Stemning over for et Folk, som det danske Folk altid har næret venlige Følelser over for. Jeg kan derfor fuldstændig tiltræde, hvad Udenrigsministeren udtalte paa dette Omraade.

Med Hensyn til selve Forslaget har Regeringen jo, saaledes som det har været nævnt, givet det en generel Udformning, saaledes at det er en Bemyndigelse, der i Almindelighed gives til Regeringen. Man har ved Udformningen af Lovforslaget her fulgt en anden Fremgangsmaade end den, som en Række Stater, der har beskæftiget sig med det samme Spørgsmaal, som vi her beskæftiger os med, har fundet det rigtigt at anvende. Saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, er man saavel i England som i Frankrig og Schweiz gaaet en anden Vej. Man har ikke vedtaget en generel Lov af denne Karakter, men har ganske konkret behandlet det enkelte foreliggende Tilfælde og truffet Foranstaltninger i Overensstemmelse med den Situation, som har udviklet sig efter Beslutningerne i Genève. Saa vidt mig bekendt, er Forholdet endogsaa det, at der kun findes eet Land i Europa, i hvilket en generel Bemyndigelse af den Karakter, som Regeringen her udbeder sig, er blevet givet, nemlig i det Land, som jeg nævnte før, i Tjekkoslovakiet, hvor der allerede i en Aarrække, altsaa uden Forbindelse med den Situation, der er Baggrunden for den Forhandling, der her føres, har været gennemført en saadan Lovgivning.

Det konservative Folkeparti er derfor af den Opfattelse, at det havde været rigtigere, om man ikke havde fremsat et Forslag af denne generelle Karakter, og vi vil foreslaa, at man i Udvalget foretager en Undersøgelse og en nøje Prøvelse af dette Spørgsmaal, saaledes at man kunde naa til en Udformning af Lovforslaget, der ikke giver en Bemyndigelse for alle Tider og for alle Forhold, men som er et Resultat af det, der har været Aarsagen til, at Sagen bliver behandlet her i Rigsdagen.

Jeg tror ogsaa, det bliver nødvendigt,